

[Svend Haugaard.]

dede forslag om måden at dække anden dels løn på, men det skal vi vel diskutere senere. Vi er ligeledes skeptiske over for den centralisering af styret, der kan ske derigennem, at sekretæren for udvalget kommer fra ministeriet.

Som helhed mener vi, at dette forslag er for meget præget af skrivebord, for lidt af værksted og butik. Men det radikale venstre er parat til at drøfte, hvordan vi kan forene de bedste egenskaber fra mesterlæren med de bedste egenskaber fra EFG.

Chr. Christensen (KrF):

Det af forsøgsrådet nedsatte lovrevisionsudvalg går i betænkningen ind for, at der ved revisionen af forsøgsloven bygges videre på det uddannelsessystem, der blev etableret under forsøgsloven, samt at udbygningen fortsættes, således at der søges tilrettelagt et uddannelsessystem, der kan omfatte en så stor gruppe som muligt af de eksisterende erhvervsuddannelser. Det vil altså sige, at man nu søger at drage så mange af erhvervsuddannelserne som muligt ind under EFG-uddannelsen. Her går man jo langt videre end sidst vi drøftede EFG.

Lovforslaget tilsigter et enhedssystem efter en 5-årig samkøringsperiode. Forskellen mellem EFG-uddannelserne og mesterlæren er jo, at der er et erhvervsorienterende basisår, der nærmest skulle erstatte 10. klasse. Det kan gå temmelig hårdt ud over folkeskolens 10. klasse, og vi mener ikke, at denne ordning kan erstatte folkeskolens 10. klasse. For det andet er der en islæt af almen undervisning i anden del af uddannelsessystemet.

Det er en kendsgerning, at EFG-uddannelserne har udviklet sig i en forholdsvis positiv retning, og det er også en kendsgerning, at stadig flere af organisationerne inden for den traditionelle mesterlære har fået øjnene op for, at der i EFG-uddannelsen er værdier, der er værd at bygge videre på. Men trods disse tendenser er vi endnu ikke overbevist om, at det er rigtigt alene at have denne uddannelse. Derfor mener vi, at mesterlæren og EFG-uddannelsen må køre side om side i de kommende 5 år, hvorefter vi så må træffe beslutning om, hvilket enhedssystem vi skal have. Det må vel nok blive noget i retning af, at man må søge frem til det bedste fra hver af disse uddannelser og samordne det til en fælles uddannelse.

Dansk Arbejdsgiverforening og LO er nu blevet enige om at foreslå, at der i EFG-loven

sikres eleverne en ved sædvanlig overenskomst fastsat løn under skoleopholdet i anden del af uddannelsen, som der står. Det er en ordning, vi synes er tiltalende. Pengene skal skaffes ved en kollektiv opkrævning gennem ATP ved bidrag fra samtlige arbejdsgivere bortset fra de offentligt registrerede. Jeg finder det godt, at bidraget til denne løn under skoleopholdet afholdes af praktikvirksomhederne og ikke af det offentlige. Jeg tror også, at en refusionsordning som den her foreslåede vil øge interessen for at stille yderligere praktikpladser til rådighed. Men jeg gad vide, hvad en gartner eksempelvis vil sige til at skulle yde bidrag til løn til en EFG-elev inden for andre uddannelser, når han ikke selv har mulighed for at få bidrag til aflønning af sine egne lærlinge. Her er noget, vi absolut må se på i udvalget.

Den foreslåede ordning dækker jo ikke eleverne i basisåret. Regeringen er fortsat indstillet på, at EFG-eleverne også i basisuddannelsen skal sikres økonomisk støtte eller en form for løn efter forsøgslovens § 12, stk. 1, og man ønsker dette drøftet under udvalgsarbejdet. Vi er ikke enige med regeringen i dette spørgsmål. Vi vil gerne være med til at drøfte det i udvalgsarbejdet, men vi kan ikke tilsige positiv støtte til en gennemførelse af det, regeringen her ønsker. Vi mener, at tilskuddene her må være på linje med tilskud til elever inden for andre uddannelsesområder på samme alderstrin, f. eks. som for 10. klasse. Men vi vil godt være med til at diskutere tilskud til ophold på skolehjem i basisåret. I det hele taget kunne det være meget interessant at begynde nøje at undersøge de økonomiske konsekvenser af regeringens forslag, også hvis man stiller det sammen med augustforligets målsætning om, at der ikke må blive tale om yderligere udgifter.

Der må også i udvalget komme en drøftelse af det meget, meget vigtige: hvem skal styre disse uddannelser? For os at se må den væsentligste del af indflydelsen her overdrages til den part, som har ansvaret for uddannelserne i det praktiske, og det må jo i overvejende grad være arbejdsmarkedets parter.

Alfred Hansen (DR):

Dansk arbejde er ud over landets grænser kendt for at være af kvalitet. Med Danmarks størrelse og med de beskedne ressourcer, vi har til rådighed, har vi kun vor evne og vilje og vor uddannelse at bruge, og disse evner og uddan-